

vedvarende energi, tror jeg, de beskæftigelsesmæssige og økonomiske konsekvenser for danskerne vil blive langt mere alvorlige og langt mere negative, end hvis vi i en periode beslutter at bruge lidt af statens nuværende meget store overskud på at investere i fremtiden, fordi vi kan se, det er nødvendigt.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Som jeg har lyttet mig til, er hr. Per Clausen blevet meget klogere i løbet af denne debat, men jeg vil alligevel forholde mig til det, der står om, at hele det danske energiforbrug skal være omstillet til vedvarende energi i 2030. Jeg opfatter det sådan, at så er processen afsluttet, og så er der brugt enorme summer, uanset om det er lykkedes eller ej.

Vi gør jo allerede noget på nuværende tidspunkt, og jeg håber da, at også hr. Per Clausen kan anerkende, at vi tager skridt i den rigtige retning. Vi har bare ikke lagt os fast på så ambitiøse mål, som hr. Per Clausen har nemt ved at gøre, fordi der overhovedet ikke er regnet på økonomien. Man har overhovedet ikke indregnet den arbejdsmæssige faktor i udspillet, og hvorfor kommer man ikke med tallene: Hvad vil det koste af arbejdspladser, og hvad vil det koste af skattekroner?

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu er der jo mange gange regnet på, hvad en omstilling af den danske energiproduktion til vedvarende energi vil betyde, både økonomisk og beskæftigelsesmæssigt, og der er ingen tvivl om, at beskæftigelsesmæssigt vil det være en stor fordel, især hvis man kommer først.

Kl. 12.15

Nu siger hr. Jørn Dohrmann, at Enhedslisten har nogle mere ambitiøse målsætninger end Dansk Folkeparti og regeringen, underforstået at Dansk Folkeparti og regeringen har nogle ambitioner. Men mig bekendt har regeringen fremlagt en energiplan, som man kalder det, en energistrategi, som ikke indeholder nogle mål, men indeholder en beskrivelse af, hvad der vil ske under nogle ganske bestemte markedsforhold. Det vil sige, at man fuldstændig overlader det til markedet at afgøre, hvor stor en andel af vores energiforsyning der om 30 år er vedvarende. Og det synes jeg ikke er en ambition, det er beskrivelse af, hvordan en liberal markedsøkonomi opfører sig under ganske givne forudsætninger.

Det behøver man ikke politikere til, det kan økonomer klare.

Hermed sluttede forhandlingen.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren.

Som tidligere meddelt vil afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse først finde sted tirsdag den 17. januar 2006.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 112: Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse. (Overførelse af kompetence i forbindelse med klassificering af skibe som affald m.v.).

Af miljøministeren (Connie Hedegaard).
(Fremsat 15/12 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Eyvind Vesselbo (V):

I 2005 har der flere gange været en voldsom diskussion af Danmarks rolle i forbindelse med ophugning af gamle skibe i Indien. Regeringen blev flere gange af oppositionen kritiseret for ikke at gøre noget for at stoppe ophugningen af skibene, selv om alle godt vidste, at det ikke er så let at gribe ind i et andet lands miljøpolitik, heller ikke selv om der er nogle konventioner, som skal overholdes.

Derfor skal der lyde en stor ros til miljøministeren for, at der så hurtigt er sket noget i denne her sag. Skibsophugningen blev sat på dagsordenen både i EU og i de relevante FN-fora under Baselkonventionen og Den Internationale Maritime Organisation. Det lykkedes ganske hurtigt at få landene til at forstå, at det er vigtigt med bindende internationale regler på området. Det drejer sig om krav til ophugning af skibe så vel som skibenes behandling forud for ophugningen.

Debatten i Danmark gik på, hvordan vi her i landet kunne forhindre, at skibene blev solgt til ophugning, og hvem der skulle have kompetencen til at stoppe skibene, hvis de altså skulle sæl-